

RETORIKA ENOLETNI IZBIRNI PREDMET V DEVETEM RAZREDU, 35 ur

Doslej smo v osnovni šoli spretnosti govorništva negovali le z govornimi vajami in priložnostnimi nastopi nekaterih učencev. Sedaj nam je dana priložnost, da učencem ponudimo znanja te plemenite veščine pri pouku retorike.

Učenci naj bi osvojili delček znanj in spretnosti, ki jih mora obvladati dober govornik. Pomembno je razvijanje sposobnosti različnega izražanja na ravni besede, besedne zveze, stavka, povedi in krajšega sestavka oz. dela besedila. Poudarek ni na vsebini in zgradbi, ampak na načinu – kako kaj povedati, zapisati ali kako drugače izraziti, da bomo zanimivi, učinkoviti in primerni.

Marsikaj učenec ve, o čem mora govoriti ali pisati in je teoretično seznanjen z vsem, kar mora o določeni besedilni vrsti vedeti. Ne ve pa, kako bi se izrazil, katere besede bi izbral, kako bi jih povezal, kakšne povedi bi tvoril, kako bi besedilo spretno povezoval, kakšen slog bi ubral, kako naj bo primeren glede na naslovnika, kako naj besedilo posreduje in podobno.

SPLOŠNI CILJI:

razvijanje veselja do komuniciranja,

ustvarjalno širjenje besedišča,

razvijanje jezikovne kreativnosti,

urjenje v rabi ustreznih jezikovnih sredstev glede na okoliščine,

spoznavanje pomena neverbalnega komuniciranja,

spodbujanje k oblikovanju lastnega pristnega sloga pri oblikovanju in posredovanju besedil,

urjenje v smiselnem povezovanju razdrobljenih sporočilnih enot,

spodbujanje k pogumnejšemu seganju po neustaljenih besednih zvezah,

seznanjanje s frazemi in ustrezno rabo le – teh,

razvijanje sposobnosti razumevanja in tvorjenja metafor,

razvijanje sposobnosti asociacijskega razmišljanja,

vzbujanje zanimanja za javno nastopanje,

razvijanje sposobnosti pripovedovanja in improvizacije pri javnem nastopanju.

Pouk retorike se povezuje z učenčevimi izkušnjami v zasebnem in šolskem življenju, pridobljenimi pri drugih predmetih (referati, poročila o skupinskem delu, ustno spraševanje ipd.).

Dosežene cilje pouka retorike je mogoče hitro in učinkovito izkoristiti pri vseh drugih šolskih predmetih in v življenju na sploh.

Največkrat uresničena bi morala biti pri pouku retorike skupinska oblika, s katero je mogoče izpolniti aktivno učenje in prenos teorije v prakso (izmenjava vlog pri dialogu, tretje osebe kot opazovalci, načela dialoškega sodelovanja, argumentiranja, prepričevanja).

Učenci dobijo v šolskem letu oceno za samostojen govorni nastop na določeno temo ali z določenim namenom (ciljem) in oceno za analizo (razčlenitev) govora ob doslednem upoštevanju vseh retoričnih sredstev.

Nina Bradić